

“ମିଠେ ବଜେ:—ତୁମେମାନେ ସର୍ବ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ କର୍ମବନ୍ଧନରୁ ଉଦ୍ଧାର କରୁଥିବା ଉଦ୍ଧାରକାରୀ ସେନା,
ତେଣୁ ତୁମକୁ କୌଣସି ବି କର୍ମବନ୍ଧନରେ ବାନ୍ଧିହେବାର ନାହିଁ ।”

ପ୍ରଶ୍ନ:- କେଉଁ ଅଭ୍ୟାସ କରିଚାଲିବା ଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମା ବହୁତ ବହୁତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇଯିବ ?

ଉତ୍ତର:- ଯେତେବେଳେ ବି ସମୟ ମିଳୁଛି ଶରୀରରୁ ଅଳଗା ହେବାର ଅଭ୍ୟାସ କର । ଦେହଠାରୁ ଅଳଗା ହେବା ଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମାରେ ଆପେ ଆପେ ଶକ୍ତି ଆସିଯିବ, ବଳ ଭରିଯିବ । ତୁମେମାନେ ହେଉଛ ଅଣ୍ଡର ଗ୍ରାଉଣ୍ଡ ମିଲିଟାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଗୁପ୍ତ ସେନା, ତୁମକୁ ଏବେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମିଳିଛି— ଆଚେନ୍ସନ୍ ପ୍ଲଜ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତିରେ ରୁହ । ଅଶରୀରୀ ହୋଇଯାଅ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଓମ୍ ଶାନ୍ତିର ଅର୍ଥ ତ ବାବା ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଇଛନ୍ତି । ଯେଉଁଠି ମିଲେଟ୍ରୀ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥା’ନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମିଳେ, ‘ଅଚେନ୍ସନ୍’, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆଚେନ୍ସନ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ସାଇଲେନ୍ସ । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଅଚେନ୍ସନ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତିରେ ରୁହ । ମୁଖ ଦ୍ଵାରା କହିବାକୁ ପଡୁଛି, ନଚେତ୍ ବାସ୍ତବରେ ଏହା ବାଣୀରୁ ମଧ୍ୟ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ । ଆଚେନ୍ସନ୍, ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ଅଛ ? ବାବାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅଥବା ଶ୍ରୀମତ ମିଳୁଛି, ତୁମେ ଆତ୍ମାକୁ ଜାଣିଲ ଏବଂ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ପରିଚୟ ପାଇଲ ତେଣୁ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ବିନା ତୁମେ ବିକର୍ମାଜିତ୍ ଅଥବା ସଂପ୍ରଧାନ (ପବିତ୍ର) ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ହେଉଛି ମୂଳ କଥା, ବାବା କହୁଛନ୍ତି— ମିଠା- ମିଠା ଆଦରର ପିଲାମାନେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେ କରି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ଏସବୁ ବଂଶୀମାନର କଥା, ଯାହାକୁ ପୁଣି ଦୁନିଆରେ (ମିଲେଟ୍ରୀକୁ) ନେଇଯାଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ପରି ତୁମେ ମଧ୍ୟ ମିଲେଟ୍ରୀ ଅଟ । ଅଣ୍ଡରଗ୍ରାଉଣ୍ଡ ମିଲେଟ୍ରୀ ମଧ୍ୟ ରହିଥା’ନ୍ତି ନା । ଗୁପ୍ତ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଅଣ୍ଡରଗ୍ରାଉଣ୍ଡ ଅଟ । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଗୁପ୍ତ ହୋଇଯାଉଛ ଅର୍ଥାତ୍ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ଲୀନ ହୋଇଯାଉଛ । ଏହାକୁ ଅଣ୍ଡରଗ୍ରାଉଣ୍ଡ କୁହାଯାଏ । କେହି ଚିହ୍ନିପାରିବେ ନାହିଁ କାହିଁକିନା ତୁମେ ଗୁପ୍ତ । ତୁମର ଯୋଗ ଯାତ୍ରା ମଧ୍ୟ ଗୁପ୍ତ, ବାବା କହୁଛନ୍ତି କେବଳ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ କାହିଁକିନା ବାବା ଜାଣିଛନ୍ତି ଯୋଗ ଦ୍ଵାରା ଏହି ଦୁଃଖୀମାନଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ହେବ । ଏବେ ତୁମକୁ ବିଚରା କୁହାଯିବ ନା । ସ୍ଵର୍ଗରେ ବିଚରା (ଦୁଃଖୀ)ମାନେ ରହିବେ ନାହିଁ । ଯିଏ କେଉଁଠି କର୍ମବନ୍ଧନରେ ବାନ୍ଧିହୋଇ ରହିଥା’ନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ବିଚରା କୁହାଯାଏ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ବୁଝୁଛ, ବାବା ବୁଝାଇଛନ୍ତି— ତୁମକୁ ଲାଇଟ୍ ହାଉସ୍ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଉଛି । ବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଲାଇଟ୍ ହାଉସ୍ କୁହାଯାଉଛି । ବାବା ଘଡ଼ି ଘଡ଼ି ବୁଝାଇଛନ୍ତି ଗୋଟିଏ ଆଖିରେ ଶାନ୍ତିଧ୍ୟାନ, ଅନ୍ୟ ଆଖିରେ ସୁଖଧ୍ୟାନକୁ ଦେଖ । ତୁମେ ଯେପରି ବଡ଼ିଘର ଅଟ । ଉଠିବା, ବସିବା ଚାଲିବା ସମୟରେ ତୁମେ ଲାଇଟ୍ (ଆତ୍ମ ଅଭିମାନୀ) ହୋଇ ରୁହ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୁଖଧ୍ୟାନ, ଶାନ୍ତିଧ୍ୟାନର ରାସ୍ତା ଦେଖାଇଚାଲ । ଏହି ଦୁଃଖଧ୍ୟାନରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ନୌକା ଅଟକି ରହିଛି ସେଥିପାଇଁ ତ କହୁଛନ୍ତି ହେ ନାଉରୀ, ମୋର ନାଆକୁ ପାରି କରିଦିଅ । ସମସ୍ତଙ୍କର ଡଙ୍ଗା ମଝି ଦରିଆରେ ରହିଛି । ତାକୁ ଉଦ୍ଧାର କିଏ କରିବ ? ସେମାନେ (ମିଲେଟ୍ରୀମାନେ) ପ୍ରକୃତରେ କୌଣସି ସେଲବେସନ୍ ଆର୍ମି (ଉଦ୍ଧାରକ) ନୁହଁନ୍ତି । କେବଳ ଏପରି ନାମ ରଖିଦେଇଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ହେଉଛ ସେଲବେସନ୍ ଆର୍ମି, ତୁମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରୁଛ । ସମସ୍ତେ ୪ ବିକାରର ଜଞ୍ଜିରରେ ବାନ୍ଧି ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ କହୁଛନ୍ତି ଆମକୁ ଲିବରେଟ୍ (ମୁକ୍ତ) କର, ସେଲବେଜ (ଉଦ୍ଧାର) କର । ତେଣୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହି ଯୋଗର ଯାତ୍ରା ଦ୍ଵାରା ତୁମେ ପାରି ହୋଇଯିବ । ଏବେ ତ ସମସ୍ତେ ମାୟାର ବନ୍ଧନରେ ବାନ୍ଧି ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କୁ ବଗିଚାର ମାଲିକ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଉଛି । ସବୁ କଥା ବଂଶୀମାନ ସମୟର । ତୁମକୁ ଫୁଲ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏବେ ସମସ୍ତେ କଂ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି କାହିଁକିନା ହିଂସ୍ରକ ଅଟନ୍ତି । ଏବେ ଅହିଂସକ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାମାନେ ହିଁ ଆସୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ତ ଅପବିତ୍ର ହୋଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ଯେତେବେଳେ ଆସନ୍ତି ପବିତ୍ର ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ତାଙ୍କ ଆତ୍ମା ଏବଂ ଶରୀରକୁ ଦୁଃଖ ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ କାହିଁକିନା ତାଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ପାପ ନଥାଏ । ଯେତେବେଳେ ଆମେ ପବିତ୍ର ହେଉଛେ ସେସମୟରେ (ସତ୍ୟଯୁଗରେ) କୌଣସି ପାପ ହେଉ ନାହିଁ, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ହେଉନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥା ଉପରେ ବିଚାର

କରିବାକୁ ପଡେ । ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ସେଠାରୁ ଆତ୍ମାମାନେ ଆସୁଛନ୍ତି । ଯାହାଙ୍କର ପୁଣି ତ୍ରିନାୟକ (ରାଜବଂଶ) ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ଶିଖ୍ ଧର୍ମର ତ୍ରିନାୟକ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ସନ୍ଧ୍ୟାସାମାନଙ୍କର ତ୍ରିନାୟକ ନଥାଏ, ସେମାନେ ରାଜା ହୋଇନଥା'ନ୍ତି । ଶିଖ୍ ଧର୍ମରେ ମହାରାଜା ଇତ୍ୟାଦି ଅଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସେମାନେ ଯେବେ ସ୍ଥାପନା କରିବା ପାଇଁ ଆସୁଛନ୍ତି ଉପରୁ ନୁଆ ଆତ୍ମା ହିଁ ଆସୁଛନ୍ତି । ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆଦି ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନା କଲେ, ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବୌଦ୍ଧ, ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଇସ୍ଲାମ ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନ ହେଲା । ସମସ୍ତଙ୍କ ନାମ ସହିତ ରାଶି (ଧର୍ମର ନାମ) ମିଶୁଛି, ଦେବୀ- ଦେବତା ଧର୍ମର ନାମ ମିଶୁନାହିଁ । ନିରାକାର ବାବା ହିଁ ଆସି ଦେବୀ- ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି । ସିଏ ଦେହଧାରୀ ନୁହଁନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ଧର୍ମ ସ୍ଥାପକମାନଙ୍କର ଦେହର ନାମ ରହିଛି । ଇଏ ଦେହଧାରୀ ନୁହଁନ୍ତି । ନୁଆ ଦୁନିଆରେ ତ୍ରିନାୟକ (ରାଜବଂଶ) ରହିବ । ତେଣୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମିକ ମିଳେଟ୍ରୀ ବୋଲି ନିଶ୍ଚୟ ଭାବ । ଦୁନିଆର ମିଳେଟ୍ରୀ ଆଦିର କମାଣ୍ଡର ଆସି ଆଟେନ୍ସନ୍ କହିବା ମାତ୍ରେ ତୁରନ୍ତ ଛିଡ଼ା ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ଏବେ ସେମାନେ ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜ ନିଜ ଗୁରୁଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବେ ଅଥବା ଶାନ୍ତ ରହିବେ କିନ୍ତୁ ତାହା ହେଉଛି ମିଛ ଶାନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେ ଆତ୍ମା, ଆମର ସ୍ଵଧର୍ମ ହେଉଛି ଶାନ୍ତି । ପୁଣି ମନେ କାହାକୁ ପକାଇବା ? ଏବେ ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନ ମିଳୁଛି । ଜ୍ଞାନ ସହିତ ଯୋଗରେ ରହିବା ଦ୍ଵାରା ପାପ କରିଥାଏ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ଆଉ କାହା ପାଖରେ ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଏହି କଥା ବୁଝୁନାହିଁ ଯେ ମୁଁ ଆତ୍ମା ଶାନ୍ତ ସ୍ଵରୂପ । ଆମକୁ ଶରୀରରୁ ଅଲଗା ହୋଇ ବସିବାକୁ ହେବ । ଏଠାରେ ତୁମକୁ ସେହି ବଳ ମିଳୁଛି ଯାହା ଦ୍ଵାରା ତୁମେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେ କରି ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ବସିପାରିବ । କିପରି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେ କରି ଦେହଠାରୁ ଅଲଗା ହୋଇ ବସିବ ଏକଥା ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ।

ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଏବେ ଘରକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ । ଆମେ ସେଠାକାର ବାସିନ୍ଦା ଅଟୁ । ଏତେ ଦିନ ହେବ ଘରକୁ ଭୁଲିଯାଇଥିଲୁ, ଆଉ କେହି କ'ଣ ଏପରି ଭାବିଥା'ନ୍ତି କି ଆମକୁ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ପଡିତ ଆତ୍ମା ତ ଫେରି ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ନା କେହି ଏପରି ବୁଝାଇଲା ବାଲା ଅଛନ୍ତି—ଯିଏ କହିପାରିବ କାହାକୁ ମନେପକାଇବା । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି— କେବଳ ଜଣଙ୍କୁ ହିଁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ଆଉ କାହାକୁ ମନେ ପକାଇଲେ ଲାଭ କ'ଣ ? ଧରିନିଅ, ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଶିବ- ଶିବ କହୁଛନ୍ତି, କେହି ବି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଏହାଦ୍ଵାରା କ'ଣ ହେବ ? ଶିବଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଲେ ପାପ କରିଯିବ— ଏକଥା କାହାକୁ ବି ଜଣା ନାହିଁ । ଶବ୍ଦ ଶୁଣାଯିବ । ନିଶ୍ଚୟ ଆବାଜ୍ ତ ହେବ । ଏସବୁ କଥାରେ କୌଣସି ଲାଭ ନାହିଁ । ବ୍ରହ୍ମାବାବା ଗୁରୁ କରିଥିବାରୁ ଗୁରୁଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଅନୁଭବୀ ଅଟନ୍ତି ନା । ବାବା କହିଛନ୍ତି ନା— ହେ ଅଜ୍ଞାନ, ଏମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ ସତ୍‌ଗୁରୁ ମିଳୁଛନ୍ତି ତେଣୁ ଏମାନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ସତ୍‌ଗୁରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଥା'ନ୍ତି ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି— ମୁଁ ତୁମକୁ ଆସୁରୀ ସଂସାରରୁ ପାର କରିଦେଉଛି । ବିଷୟ ସାଗରରୁ ପାରି ହେବାକୁ ପଡିବ । ଏସବୁ ବୁଝିବାର କଥା । ନାଉରିଆ ନାଆ ଚଳାଇଥାଏ କିନ୍ତୁ ବୁଝାଇବା ନିମନ୍ତେ ଏହି ନାମ ରଖାଯାଇଛି । ତାଙ୍କୁ କୁହାଯାଉଛି— ପ୍ରାଣେଶ୍ଵର ବାବା ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରାଣର ଦାନ ଦେଉଥିବା ବାବା, ସେ ଅମର କରିଦେଉଛନ୍ତି । ପ୍ରାଣ ଆତ୍ମାକୁ କୁହାଯାଏ । ଆତ୍ମା ବାହାରିଗଲେ କହନ୍ତି ପ୍ରାଣ ବାହାରିଗଲା । ପୁଣି ଶରୀରକୁ ରଖିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ନଥା'ନ୍ତି । ଆତ୍ମା ଅଛି ତ ଶରୀର ମଧ୍ୟ ସୁସ୍ଥ ରହେ । ଆତ୍ମା ବିନା ତ ଶରୀରରୁ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ବାହାରିଥାଏ । ପୁଣି ତାକୁ ରଖି କ'ଣ କରିବେ । ଜୀବଜନ୍ତୁ ମଧ୍ୟ ମଲାଶିବକୁ ରଖନ୍ତି ନାହିଁ । କେବଳ ମାଙ୍କଡ଼ମାନେ ତାଙ୍କର ପିଲା ମରିଗଲେ ଗନ୍ଧ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ସେହି ମୁର୍ଦ୍ଦାରକୁ ଛାଡ଼ନ୍ତି ନାହିଁ, ଯାବୁଡି ଧରିଥା'ନ୍ତି । ସେ ତ ପଶୁ, ତୁମେ ତ ମନୁଷ୍ୟ । ଶରୀର ଛାଡ଼ିଲେ କହିବେ ତୁରନ୍ତ ଶବକୁ ବାହାର କର । ମନୁଷ୍ୟ କହିବେ ସ୍ଵର୍ଗକୁ ଗଲା । ଶବକୁ ଉଠାଇବା ସମୟରେ ପ୍ରଥମେ ପାଦ ଶୁଖାନ ଆଡ଼କୁ ରଖିଥା'ନ୍ତି । ପୁଣି ଯେବେ ସେଠାରେ (ଶୁଖାନ) ଭିତରକୁ ପଶନ୍ତି, ପୂଜା ଆଦି କରିସାରି ଭାବନ୍ତି ଯେ ଏବେ ଇଏ ସ୍ଵର୍ଗକୁ ଯାଉଛି । ତେଣୁ ତାକୁ ବୁଲାଇ ମୁହଁ ଶୁଖାନ ଆଡ଼କୁ କରିଦିଅନ୍ତି । ତୁମେ କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସଠିକ୍ ରୂପେ ଦେଖାଇଛ, ନକକୁ ଗୋଇଠା ମାରୁଛନ୍ତି । କୃଷ୍ଣଙ୍କର ତ ଏହି ଶରୀର ନୁହେଁ ତାଙ୍କର ନାମ ରୂପ (ଯେପରି ଚିତ୍ରରେ ଦେଖାଯାଇଛି) ବଦଳୁଛି (ସତ୍ୟଯୁଗରେ) । ଏସବୁ କଥା ବାବା ବୁଝାଇ ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି ମନମନାଭବ ।

ଏଠାକୁ ଆସି ଯେବେ ବସୁଛ ତେବେ ଆଟେନ୍‌ସନ୍ । ବୁଦ୍ଧି ବାବାଙ୍କ ପାଖରେ ଲାଗି ରହୁ । ତୁମର ସବୁବେଳ ପାଇଁ ଏହି ଧ୍ୟାନ ରହୁଛି ଯେ ବଞ୍ଚିଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ଯୋଗ ଦ୍ଵାରା ହିଁ ଜନ୍ମ ଜନ୍ମାନ୍ତରର ପାପ କଟିଥାଏ । ଯୋଗ ନ କଲେ ପାପ ମଧ୍ୟ କଟିବ ନାହିଁ । ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ, ଯୋଗରେ ବସିବା ସମୟରେ କେବେହେଲେ ଆଖି ବନ୍ଦ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ଆଖି ବନ୍ଦ କରି ବସନ୍ତି । କେହି କେହି ତ ସ୍ତ୍ରୀ ମୁହଁ ମଧ୍ୟ ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ । ପଟି ବାନ୍ଧି ବସିଥା'ନ୍ତି । ତୁମେ ଯେତେବେଳେ ଏଠାରେ ବସୁଛ ସେତେବେଳେ ରଚୟିତା ଏବଂ ରଚନାରେ ଆଦି, ମଧ୍ୟ, ଅନ୍ତର ସ୍ଵଦର୍ଶନ ତଳୁ ଘୁରାଇବା ଦରକାର । ତୁମେ ବତାଘର ଅଟ ନା । ଏହା ହେଉଛି ଦୁଃଖଧାମ । ଗୋଟିଏ ଆଖିରେ ଶାନ୍ତିଧାମ, ଅନ୍ୟ ଆଖିରେ ସୁଖଧାମ । ଉଠିବା ବସିବା ସମୟରେ ନିଜକୁ ଲାଭର୍ ହାଉସ୍ ମନେ କର । ବାବା ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଉଦାହରଣ ଦେଇ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ନିଜକୁ ମଧ୍ୟ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖୁଛ । ଲାଭର୍ ହାଉସ୍ ହେବା ଦ୍ଵାରା ନିଜର କଲ୍ୟାଣ କରୁଛ । ବାବାଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ ରାସ୍ତାରେ ଯଦି କେହି ଦେଖାହୁଏ ତେବେ ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କହିବା ଉଚିତ୍ । ପରିଚିତ ଲୋକ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ମିଳିଥା'ନ୍ତି, ସେମାନେ ତ ପରସ୍ପରଙ୍କୁ ରାମ- ରାମ କହିଥା'ନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ କୁହ ଆପଣଙ୍କୁ ଜଣା ଅଛି ଏହା ହେଉଛି ଦୁଃଖଧାମ, ତାହା ହେଉଛି ଶାନ୍ତିଧାମ ଏବଂ ସୁଖଧାମ । ଆପଣ ଶାନ୍ତିଧାମ- ସୁଖଧାମକୁ ଯିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ? ଏହି ଗାଟି ଚିତ୍ର କାହାକୁ ବୁଝାଇବା ତ ବହୁତ ସହଜ । ଆମେ ଆପଣଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦେଉଛୁ । ବତାଘର ମଧ୍ୟ ସୂଚନା ଦେଇଥାଏ । ଏହା ଦୁନିଆ ରୂପୀ ନାଆ ରାବଣର ଜେଲରେ ଅଟକି ଯାଇଛି । ମନୁଷ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ କେବେ ବି ଉଦ୍ଧାର କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ସେ ସବୁ ତ ଆର୍ଟିଫିସିଆଲ୍ ହେଉଛି କଥା । ଏହା ହେଉଛି ବେହଦର କଥା । ସୋସିଆଲ୍ ସୋସାଇଟୀର ସେବା ମଧ୍ୟ ତାହା ନୁହେଁ । ବାସ୍ତବରେ ଏହା ହେଉଛି ପ୍ରକୃତ ସେବା- ସମସ୍ତଙ୍କର ଭେଲା ପାର କରିବାକୁ ହେବ । ତୁମର ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର କ'ଣ ସେବା କରିବୁ ।

ପ୍ରଥମେ କହିବାକୁ ହେବ ଯେ ତୁମେ ଗୁରୁ କରୁଛ-ମୁକ୍ତିଧାମକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଅଥବା ବାବାଙ୍କ ସହ ମିଶିବା ପାଇଁ । କିନ୍ତୁ କେହି ମିଶୁନାହାଁନ୍ତି । ମିଶିବାର ରାସ୍ତା ବାବା ହିଁ ବତାଉଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି— ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ପଢିବା ଦ୍ଵାରା ଭଗବାନ୍ ମିଳିଥା'ନ୍ତି । ଆଶା ରଖିଲେ ଶେଷରେ କୌଣସି ନା କୌଣସି ରୂପରେ ମିଳିବେ । କେବେ ମିଳିବେ— ବାବା ତୁମକୁ ସବୁ କିଛି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ଚିତ୍ରରେ ଦେଖାଇଛ ଯେ କେବଳ ଜଣଙ୍କୁ ବି ମନେପକାଇବାକୁ ହେବ । ଯିଏବି ଧର୍ମ ସ୍ଥାପକ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ଈଶ୍ଵରା ଦେଉଛନ୍ତି କାହିଁକିନା ତୁମେ (କହ୍ନପୂର୍ବେ) ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲ ତେଣୁ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଈଶ୍ଵରା ଦେଉଛନ୍ତି । ସାହେବଙ୍କୁ ଜପ । ସେହି ବାବା ହେଉଛନ୍ତି ସତଗୁରୁ । ବାକି ତ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଶିକ୍ଷାଦାତା ଅଛନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ କୁହାଯାଉଛି ଗୁରୁ । ଅଶରୀରୀ ହେବାର ଶିକ୍ଷା କେହି ବି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ତୁମେ କହୁଛ ଶିବାବାବାଙ୍କୁ ମନେପକାଅ । ସେମାନେ ଶିବଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ତେଣୁ ସର୍ବଦା ଶିବଙ୍କୁ ବାବା କହିବାର ଅଭ୍ୟାସ ରହିଯାଇଛି ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ବାବା କହୁନାହାଁନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ (ଗୁରୁମାନେ) ତ ନିରାକାର ନୁହଁନ୍ତି ଶରୀରଧାରୀ ଅଟନ୍ତି । ଶିବ ହେଉଛନ୍ତି ନିରାକାର, ସତ୍ୟ ବାବା ସେ ତ ସମସ୍ତଙ୍କର ବାବା । ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଶରୀରୀ ।

ତୁମେ ଯେବେ ଏଠାରେ ବସୁଛ ତ ଏହି ନିଶ୍ଚୟରେ ବସ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମେ କିପରି ମାୟାର ବନ୍ଧନରେ ବାନ୍ଧି ହୋଇ ରହିଥିଲୁ । ଏବେ ବାବା ଆସି ରାସ୍ତା ବତାଉଛନ୍ତି, ବାକି ସମସ୍ତେ ବାନ୍ଧି ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି, ମୁକ୍ତ ହୋଇନାହାଁନ୍ତି । ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରି ପୁଣି ସମସ୍ତେ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯିବେ । ତୁମକୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରି ପୁଣି ରୁଚି ଚୁକୁଡ଼ା (ନୀଳପଦ) ପାଇବାରେ ଲାଭ କ'ଣ ? ବହୁତ ମୋଚରା (ଦଣ୍ଡ) ଖାଇଲେ ପଦ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯିବା କମ୍ ମାନୀ (ପଦ) ମିଳିବ । ଅଳ୍ପ ମୋଚରା (ଦଣ୍ଡ) ହେଲେ ମାନୀ (ପଦ) ଭଲ ମିଳିବ । ଏହା ହେଉଛି କଠାର ଜଙ୍ଗଲ । ସମସ୍ତେ ପରସ୍ପରଙ୍କୁ କଠା ଲଗାଉଛନ୍ତି । ସ୍ଵର୍ଗକୁ କୁହାଯାଉଛି— ଗାର୍ଡନ୍ ଅଫ୍ ଆଲ୍ଲା । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ୍ ଲୋକେ ମଧ୍ୟ କହନ୍ତି— ସ୍ଵର୍ଗ ଥିଲା । କେଉଁ ସମୟରେ ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର ମଧ୍ୟ, ହୋଇପାରେ ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଏହି ଧର୍ମର ହୋଇଥିବେ । ଏ କୁଲର ହୋଇଥିଲେ ଆମ ଧର୍ମରେ ଆସିଯିବେ । ବାକି କେବଳ ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର କଲେ ଏଥିରେ କ'ଣ ହେବ ! ଦେଖିବା ଦ୍ଵାରା କେହି ଯାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ଜ୍ଞାନ ନେବାକୁ ହେବ । ସମସ୍ତେ ତ ଆସି ପାରିବେ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ବହୁତ

କମ୍ ଦେବତା ରହନ୍ତି । ଏବେ ଏତେ ହିନ୍ଦୁ ଅଛନ୍ତି । ଆରମ୍ଭରେ ଦେବତା ଥିଲେ ନା । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ପବିତ୍ର ଥିଲେ । ଏମାନେ ପତିତ । ପତିତମାନଙ୍କୁ ଦେବତା କହିବା ଶୋଭା ପାଏନାହିଁ । ଏହା ଏକମାତ୍ର ଧର୍ମ ଯାହାକୁ ଧର୍ମତ୍ରଷ୍ଟ କର୍ମତ୍ରଷ୍ଟ କୁହାଯାଉଛି । ଆଦି ସନାତନ ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମ କହିଦେଉଛନ୍ତି ଦେବତା ଧର୍ମର ନାମ ମଧ୍ୟ ରଖୁନାହାନ୍ତି ।

ଆମ ପିଲାମାନଙ୍କର ମୋଷ ବିଲ୍‌ବେଡ୍ (ଅତିପ୍ରିୟ) ବାବା, ଯିଏକି ତୁମକୁ କ'ଣରୁ କ'ଣ କରି ଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ବୁଝାଇ ପାରିବ ଯେ ବାବା କିପରି ଆସୁଛନ୍ତି, ଯେବେକି ଦେବତାମାନଙ୍କର ପାଦ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଣା ତମୋପଧାନ ସୃଷ୍ଟିରେ ପଡିବ ନାହିଁ ତେବେ ବାବା କିପରି ଆସିବେ ? ବାବା ହେଉଛନ୍ତି ନିରାକାର, ତାଙ୍କର ତ ପାଦ ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ଏହାଙ୍କ ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛନ୍ତି ।

ଏବେ ତୁମେ ଈଶ୍ଵରୀୟ ଦୁନିଆରେ ବସିଛ, ସେମାନେ ସବୁ ଆସୁରୀ ଦୁନିଆରେ ଅଛନ୍ତି । ଏହା ବହୁତ ଛୋଟ ସଙ୍ଗମ ଯୁଗ । ତୁମେ ବୁଝୁଛ ଯେ ଆମେ ନା ଦୈବୀ ସଂସାରରେ ଅଛୁ ନା ଆସୁରୀ ସଂସାରରେ ଅଛୁ । ଆମେ ଈଶ୍ଵରୀୟ ସଂସାରରେ ରହିଛୁ । ବାବା ଆମକୁ ଘରକୁ ନେଇ ଯିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତାହା ମୋର ଘର । ତୁମ ପାଇଁ ମୁଁ ନିଜର ଘରକୁ ଛାଡ଼ି ଆସୁଛି । ଭାରତ ସୁଖଧାମ ହୋଇଗଲେ ମୁଁ ଆସିବି ନାହିଁ । ମୁଁ ବିଶ୍ଵର ମାଲିକ ହେଉନାହିଁ, ତୁମେ ହେଉଛ । ମୁଁ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ମାଲିକ । ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡକୁ (ବ୍ରହ୍ମଲୋକକୁ) ସମସ୍ତେ ଆସିବେ । ଏବେ ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ (କିଛି ଆତ୍ମା) ମାଲିକ ହୋଇ ବସିଛନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କୁ ଏଠାକୁ ଆସିବାର ଅଛି, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଆସି ବିଶ୍ଵର ମାଲିକ (ଦେବୀଦେବତା) ହେଉନାହାନ୍ତି । ବାବା ବହୁତ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, କେହି ଭଲ ଛାତ୍ର ହୋଇଥିଲେ ବୁଝି ନେଇଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା, ଏଠାରେ କହୁଛନ୍ତି ଆମେ ପବିତ୍ର ହେବୁ ପୁଣି ଯାଇ ପତିତ ହୋଇ ଯାଉଛନ୍ତି । ଏପରି ଅପରିପକ୍ୱ ଆତ୍ମା ଧାରଣା ନଥିବା ମାନଙ୍କୁ ଆଶା ନାହିଁ । ବ୍ରାହ୍ମଣୀଙ୍କର କାମ ହେଉଛି ଯାଁ କରି ଆଣିବା । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଆତ୍ମା ହିଁ ଶରୀର ଧାରଣ କରି ଅଭିନୟ କରିଥାଏ । ତାକୁ ଅବିନାଶୀ ଅଭିନୟ ମିଳିଛି । ଆଜ୍ଞା —

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରାସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାରାଂଶ :—

- (୧) ବତୀଘର ହୋଇ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶାନ୍ତିଧାମ, ସୁଖଧାମର ରାସ୍ତା ଦେଖାଇବାକୁ ହେବ । ସମସ୍ତଙ୍କର ଜୀବନ ରୂପୀ ନୌକାକୁ ଦୁଃଖଧାମରୁ ମୁକ୍ତ କରିବାର ସେବା କରିବାକୁ ହେବ, ତା'ସହିତ ନିଜର ମଧ୍ୟ କଲ୍ୟାଣ କରିବାକୁ ହେବ ।
- (୨) ନିଜର ଶାନ୍ତ ସ୍ଵରୂପ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ରହି ଶରୀରରୁ ଅଲଗା ହେବାର ଅଭ୍ୟାସ କରିବାକୁ ହେବ । ଯୋଗ କରିବା ସମୟରେ ଆଖି ଖୋଲି ବସିବାକୁ ହେବ, ରଚୟିତା ଏବଂ ରଚନା ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତନ କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ଏହି ଅଲୌକିକ ଜୀବନରେ ସମ୍ବନ୍ଧର ଶକ୍ତି ଆଧାରରେ ଅବିନାଶୀ ସ୍ନେହ ଏବଂ ସହଯୋଗ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ଏହି ଅଲୌକିକ ଜୀବନରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦୁଇ ପ୍ରକାରର ସମ୍ବନ୍ଧର ଶକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଛି । ଗୋଟିଏ ହେଲା ବାବାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧ, ଦ୍ଵିତୀୟରେ ଦୈବୀ ପରିବାର ଦ୍ଵାରା ସମ୍ବନ୍ଧ । ଏହି ଦୁଇଟି ସମ୍ବନ୍ଧରୁ ସଦାସର୍ବଦା ନିସ୍ଵାର୍ଥ ସ୍ନେହ, ଅବିନାଶୀ ସ୍ନେହ ଏବଂ ସହଯୋଗ ସର୍ବଦା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଚାଲିଛି । ତେଣୁ ତୁମ ନିକଟରେ ସମ୍ବନ୍ଧର ମଧ୍ୟ ଶକ୍ତି ରହିଛି । ଏହିଭଳି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଲୌକିକ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିବା ଶକ୍ତି ସମ୍ପନ୍ନ ବରଦାନୀ ଆତ୍ମା ଅଟେ ସେଥିପାଇଁ କେବେହେଲେ ଅଭିଯୋଗକାରୀ ହୁଅ ନାହିଁ । ସର୍ବଦା ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ସ୍ଳୋଗାନ:- କୌଣସି ବି ପ୍ଲାନ ଅର୍ଥାତ୍ ଯୋଜନାକୁ ବିଦେହୀ, ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ବିଚାର କର ଏବଂ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ନିଜର ସ୍ଥିତିକୁ ପ୍ଲେନ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଶ୍ଚିତ କରିଚାଲ ।